

Zvon de primăvară...

Ddumitrica

Iau tăcerea-n coarne cerbii
Prin a codrului cetate
Și dă colțul sfânt al ierbii
Iar pe șesurile toate...
Basm divin este câmpia
Sub roirile de fluturi
Și suspină veșnicia
De sub tainice-nceputuri...
Raiul e pe deal și văi,
Cad zăvoarele tăcerii
Și părelnic ochii tăi
Mă privesc din colțul zării...
Florile Țes iarăși iia
Pe veșmântul sfintei lunci,
Iar caut copilăria
Dar ce mult trecu de-atunci...
...A apus pe veci o lume
Cu al său basm, al nălucirii,
Prins în amintiri postume
Din edenul amintirii...